

In 1927 heb ik *alle* geopereerde patiënten, behalve waar ik vreesde voor nabloeding, de eerste 24 uur kamferolie gegeven en direct na de operatie-electrargol ingespoten. Gevolg 3 lichte embolieën.

In 1928 heb ik de kamferolie op dezelfde wijze gegeven, doch de electrargol weggelaten en nu alle wonden alvorens de huid te sluiten met joodtinctuur uitgeveegd. Gevolg geen embolieën. Dit zegt natuurlijk niets, alleen ga ik met de tinctura jodii voort, totdat eenige embolieën vlak na elkander mij overtuigen, dat ook dit niet helpt.*

Wellicht zal de hoofdinspecteur van de volksgezondheid over dit geschrijf even medelijgend glimlachen, als wij om zijn groote papieren; toch blijf ik gelooven, dat wij op het oogenblik verder komen met mededeelingen, als boven gedaan, dan met het staatspapier.

Nijmegen, 10 Januari.

H. J. LYCKLAMA À NIJEHOLT.

De inspecteur van de volksgezondheid heeft het noodig gevonden een enquête van één jaar te houden over de phlegmasia. Goed. Een gelukkige speling van het toeval doet precies terzelfder tijd een voortreffelijk proefschrift verschijnen van D. VAN VUGT over de aetiologie, clinic en therapie van deze complicatie; bonum omen, voorspelling van succesvolle werking der enquête....

Maar waarvoor is het noodig de geheel populair gestelde, beangstigende circulaire van den inspecteur aan de leekenpers aan te bieden? Ik hoorde reeds verontwaardiging, erger: ik hoorde lachen.

Hameren wij daarvoor voortdurend op het aambeeld: verstandige voorlichting, om het publiek eens flink bang te maken voor de chirurgie, waarin het tot heden zoo'n groot vertrouwen had?

HUDDLESTON SLATER.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

Verlenging van den geldigheidsduur van tijdelijke bepalingen betreffende de vaccinatie.

Afgekondigd is *Staatsblad* No. 325, inhoudende de Wet van den 29sten December 1928, tot verlenging van den geldigheidsduur van tijdelijke bepalingen betreffende de vaccinatie vervat in de wet van den 11den Februari 1928 (*Staatsblad*, No. 29).

Mr. CATHA. M. SCHENCK.

BUITENLAND.

BAZEL. — **Het gebeente van Erasmus.** Onze geleerde landgenoot DESIDERIUS ERASMUS, die van 1520 tot 1526 te Bazel heeft gewoond en daar is overleden, is in de cathedraal aldaar begraven. Wegens werken, die daar moesten worden uitgevoerd, moest zijn graf worden geopend en zijn gebeente tijdelijk elders worden bewaard. Gedurende dezen tijd heeft dr. A. WERTHEMANN van het pathologisch instituut te Bazel het geraamte onderzocht, na zich door vergelijking van den schedel met de door HOLBEIN geschilderde portretten van ERASMUS te hebben overtuigd, dat het geraamte niet dat van een anderen doode was. **Het bleek, dat DESIDERIUS in een betrekkelijk kleinen schedel zijn buitengewoon stel hersenen heeft geherbergd (omtrek 550 cM., inhoud 1255 cM³, lichaamslengte 173 cM.).** Aan zijn ellepijp en scheenbeen bevinden zich verdikkingen, die bij microscopisch onderzoek bleken van ontwijfelbaar syphilitischen oorsprong te zijn. In die dagen was syphilis zóó besmettelijk, dat de ziekte op velerlei wijze kon worden verkregen, zoodat deze vondst den grooten Rotterdammer geenszins compromitteert (*Lancet*, 22 December).

BERLIJN. **Tabak zonder nicotine.** De Pruisische regeering heeft op voorstel van het Reichsgesundheitsamt, de ambtelijke lichamen, aan welke het